

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 121. An & qualiter requiratur consensus Capituli in puniendis excessibus subditorum, & in ventilandis causis criminalibus etiam ipsorum Canonicorum Cathedralium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

utilis, sed alienationis legitimæ jam factæ continuatio. Pro affirmativa verò, quòd saltem in casu, dum laicus transferens decimas caret liberis & successore, adeoque feudo factò caduco decimæ necessàrio reversuræ sunt ad ecclesiam tanquam donainam directam, à qua eas acceperat laicus transferens ejusvè antecessores, tali alienatione crearetur magnum præjudicium ecclesie. Cui tamen rationi obstare videtur, quòd Episcopus vel Prælati ecclesie easdem, antequam illi incorporarentur, denuo concedere possit alteri laico, si ecclesie expedire videatur; idque absque eo, quòd necesse sit desuper requirere consensum Capituli Arg. Extrav. *ambitioso*; juxta quam res ab aliquo solita dari in feudum potest deinceps sine ulla solennitate à Prælato concedi & c. 2. de feudis, & ibi Gl. & DD. & ita tenet cum Covar. Laym. *ib. mor. l. 3. tr. 4. c. 10. num. 2.* Quin etiam nullo jure prohibeatur laicus justè possidens decimas in feudum alium subinfundare. Vide me de his l. c.

Quest. 121. An & qualiter requiratur consensus Capituli in puniendis excessibus subditorum & ventilandis causis criminalibus etiam ipsorum Canonicoꝝ Cathedralium?

1. Resp. primò: Spectato jure communi in puniendis & corrigendis excessibus ab Episcopo requiratur consensus Capituli Cathedralis ita ut sine illo lata sententia Episcopi esset nulla, c. *Episcopus nullius* 15. *quest. 7.* & Arg. c. 1. de *excessib. Prælat.* ubi prohibetur, ne Episcopi Presbyteros sine judicio (id est, consensu, ut Gl. *ibid. v. Capituli*.) Capituli suspendere, aut eorum ecclesias interdico supponere attentent. Idem est de excommunicatione, utpote quæ est pœna gravior, ut citata Gloss.

2. Resp. secundo: Requiritur quoque consensus Capituli (intellige representati per duos ex eo Canonicos ad hoc circa initium electos juxta dispositionem Trident. *Sess. 25. c. 6. de reform.*) in tractandis causis criminalibus contra personas in dignitate ecclesiastica constitutas, vel etiam quæ sunt de ipso Capitulo Cathedrali alteriusve collegiata. Fagn. in c. *irrefragabili. §. excessus. n. 26.* ubi: recepta magis videtur opinio, ut in criminalibus (intellige, etiam Capitularium Cathedralium,) Capituli consensus requiratur per textum c. *Episcopus nullius.* & c. *si quid verò. dist. 68. junctâ Gl. fin.* & Gl. *unic. in c. si Episcopus. dist. 24.* & Gl. in c. *cum nos. h. t.* citat insuper pro hoc Innoc. in c. *grave. de præb. v. item secus. num. 5.* Felin. in cit. *§. excessus. num. 3.* &c. Quamvis addat hunc consensum Capituli non adhiberi tantum pro quadam solennitate, sed esse simul cum jurisdictione, quæ in puniendis excessibus Capitularium communis sit inter Episcopum & Capitulum, & hanc sententiam videri canonizatam à Trident. *loc. cit.* cujus tamen decretum loqui solum de Capitulis exemptis juxta declarationem S. Cong. quam refert Zerol. *pr. Episc. p. 1. v. Capitulum. §. 8.* tenent Barbof. de *Can. & dignit. c. 28. num. 2.* citans præter alios Seraph. *decis. 493. num. 1.* & apud Reiffenst. *h. t. num. 24.* Vallenf. *h. t. num. 5.* & Engels *num. 4.* qui exinde inferat, in aliis Capitulis non exemptis posse Episcopum propria autoritate contra singulares de Capitulo ad summum de consilio

aliorum procedere; cum non reperitur textus, in processu contra aliquos de Capitulo non exempto exigens consensum reliquorum.

Quest. 122. An Prælati sine consensu Capituli renunciare possit hereditati vel legato rei immobilis & mobilis pretiose?

Resp. Non convenire in hoc AA. affirmant cum Abb. in c. *tua. h. t. num. 8.* & Menoch. de arb. *jud. l. 2. cas. 171. num. 52.* Sanch. de *marim. l. 6. d. 4. num. 12.* apud Laym. *ib. mor. l. 3. tr. 4. c. 10. num. 7.* qui hanc sententiam dicit probabilem & communiorem. Item eandem tenent Zoëf. *ut. de reb. eccl. non alien. num. 7.* Barbof. de *potest. Episc. alleg. 95. num. 52.* Less. de *just. l. 2. c. 24. num. 65.* C. de Luca, de *donat. d. 23. num. 16.* Castrop. *To. 2. tr. 12. p. 15. §. 1. num. 11.* & alii, quos citat & sequitur Reiffenst. *h. t. num. 39.* fuscè hanc sententiam propugnans. Ratio præcipua horum AA. est, quòd non interveniat vera & propria alienatio, quando repudiatur solum res, quæ nondum fuit ecclesie; juxta expressum textum, *L. alienationis. ff. de verb. signif. ubi: qui occasione acquirendi non utitur, non intelligitur alienare, veluti qui hereditatem omittit aut optionem intra certum tempus datam non amplectitur* &c. facit etiam pro hac sententia quòd dictum supra, nimirum quòd omisso consensu Capituli præjudicet ecclesie in acquirendis; quia actus sine eo gestus valet. Contrarium nihilominus, nimirum talem repudiationem sine consensu Capituli fieri non posse, & sic faciãt à Prælato esse invalidam, docent Bald. in *L. contra juris. §. 1. ff. de pactis.* Anchar. in c. *ut super de reb. eccl. non alien. num. 6.* Azor. p. 2. *l. 9. c. 1. quest. 12.* hanc sententiam dicens probabiliorē. Quarant. in *summ. Bullar. v. alienatio rer. eccl. Molin. de contract. d. 468. num. 11.* Engels ad *tit. de reb. eccl. non alien. num. 9.* & alii apud Sanch. & Reiffenst. *LL. cit.* Quorum præcipua ratio est, quòd licet ante aditam hereditatem jus nullum in re seu dominium sit acquisitum ecclesie, sit tamen per oblatam hereditatem acquisitum eidem jus ad rem, cui Prælati sine consensu Capituli non videatur posse resignare; cum ejusmodi juris abdicatio quædam alienationis species in causâ favorabili ecclesie censei debeat. Insuper jus ad rem pariat actionem; cessio autem actionum fieri nequeat sine solennitatibus juris; quia est species alienationis bonorum. Arg. *L. bonorum. ff. de V. S. ubi: ecclesieque bonis annumerabatur etiam, si quid est in actionibus, petitionibus, præsentionibus; nam hæc omnia in bonis esse videntur,* &c. Ad quas rationes respondere conatur Reiffenst. n. 47. dicendo; hereditatem & legatum non nisi expresse aut tacite acceptatum tribuere jus ad rem, ac parere actionem personalem, quæ sine alienatione cedi non possit. Verum quid vetat dicere, tempore, quo in suspensio est acceptatio, seu quo hæres & legatarius de acceptanda & adeunda hereditate aut legato deliberat, jus ad rem, nempe ad hereditatem & legatum ei competere, quòd postmodum repudiata hereditate aut legato extinguitur; etsi hereditas aut legatum ipsum quòd ad jus in re pro tempore dictæ suspensionis & deliberationis censei nequeat fuisse hæredis aut legatarii, sed solum post acceptationem à die aditæ hereditatis aut legati. Unde etiam citati